proLékaře.cz | 18.11.2026

LITERATURA

1. **Cooper-Knock, J., Pepper, I., Hodgson, T. et al.:** Early diagnosis of Horner syndrome using topical apraclinidine. J Neuro-Ophthalmol, 31, 2011: 214–216.
2. **Davagnanam, I., Fraser, CL., Miszkiel, K. et al.:** Adult Horner´s syndrome: a combined clinical, pharmacological, and imaging algorithm. Eye, 27, 2013: 291–298.
3. **Danesh-Meyer, HV., Savino, P., Sergott, R.:** The correlation of phenylephrine 1% with hydroxyaphetamine 1% in Horner´s syndrome. Br J Ophthalmol, 88, 2004, 4: 592–593
4. **Dewan, MA., Harrison, AR., Lee, MS.:** False-negative apraclonidine testing in acute Horner syndrome. Can J Ophthalmol, 44, 2009: 109–110.
5. **Falzon, K., Jungkim, S., Charalampidou, S. et al.:** Denervation supersensitivity to 1% phenylephrine in Horner syndrome can be demonstrated 10 days after the onset of symptoms. Br J Ophthalmol, 93, 2009: 130.
6. **Freedman, KA., Brown, SM.:** Topical apraclonidine in the diagnosis of suspected Horner syndrome, J Neuroophthalmol, 25, 2005: 83–5.
7. **Kawasaki, A., Borruat, FX.:** False negative apraclonidine test in two patients with Horner syndrome. Klin Monatsbl Augenheilkd, 225, 2008: 520–522.
8. **Miller, N.:** The autonomic nervous system. In Miller, NR., Newman, NJ. (Eds), Walsh and Hoyt´s clinical neuro-ophthalmology. Philadelphia, Lippincott Williams&Wilkins, 2004, s. 660.
9. **Mughal, M., Longmuir, R.:** Current pharmacologic testing for Horner syndrome. Current Neurology and Neuroscience Reports, 9, 2009: 384–389.
10. **Otradovec, J.:** Zornice. In Otradovec, J. (Ed), Klinická neurooftalmologie. Praha, Grada Publishing, 2003, s. 142–154.
11. **Wilhelm, H., Wilhelm, B.:** Diagnostik von Pupillenstörungen. In Schiefer, U., Wilhelm, H., Zrenner, E., Burk, A. (Eds), Praktische Neuroophthalmologie. Heidelberg, Kaden Verlag, 2003, s. 53–66.
12. **Wilhelm, H., Tonagel, F., Heine, C.:** Was tun bei Horner-Syndrom? Z prakt Augenheilkd, 35, 2014, 3: 119.

Oznámení

Prof. MUDr. Zoltán Oláh, DrSc. - osemdesiatpäť ročný

Profesor Oláh sa narodil v Komárne 27. 4. 1931 a prežil tu i svoje detstvo a adolescentný vek. V Komárne absolvoval gymnázium a potom hneď nastúpil na Lekársku fakultu UK v Braatislave, ktorú ukončil v roku 1956. Už počas štúdia sa venoval svojej obľúbenej anatómii a na Ústave anatómie pobudol celý rok po skončení štúdia. Morfologické princípy sa mu stali základom ďalšieho vedeckého výskumu na Očnej klinike, kde nastúpil v roku 1957 a zostal jej verný podnes. Z morfologicko-histologických problémov oka obhájil kandidátsku dizertáciu v roku 1965 na tému *„Štúdium priebehu včasných štádií reaktívnych zmien skléry po perforačnom poranení"*. Štúdium morfológie malígnych procesov vyústilo do habilitácie v roku 1970 témou *„Morfologický a klinicko-patologický rozbor výskytu a prognózy malígnych melanómov v uveálnom trakte oka".* A aby nebolo mikroskopie málo, tak do tretice v roku 1979 obhájil na podobnú tému (*Problémy hojenia a citia rán v oku*) doktorskú dizertačnú prácu.

Prednostom kliniky oftalmológie UK sa stal v roku 1976 a v roku 1981 bol menovaný za riadneho profesora oftalmológie. Pracovisko viedol až do roku 1997, odkedy pracoval až do roku 2008 na klinike na plný pracovný úväzok. Od tohto obdobia až doteraz chodí pravidelne 1–2x týždenne na kliniku a ako emeritný profesor odovzdáva svoje bohaté skúsenosti mladej oftalmologickej generácii.

Profesor Oláh bol mimoriadnym zjavom na oftalmologickej scéne bývalého Československa a neskôr Slovenska. Smelo, i keď skromne ho možno prehlásiť za jedného zo zakladateľov oftalmomikrochirurgie, najmä v oblasti inovácie operácie katarakty a implantácie vnútroočnej šošovky, operácií glaukómu, komplikovanejších úrazov oka, odlúpenej sietnice a vnútroočných nádorov. Bol pionierom v zavádzaní laserovej chirurgie a výpočtovej techniky do dennej praxe.

Vedecko-publikačne bol mimoriadne aktívny. Odprednášal na rôznych fórach doma a v zahraničí cca 450 prác a okolo 200 ich aj publikoval. Na rôzne témy vydal asi 10 monografií a vysokoškolských učebníc samostatne ako so svojimi spolupracovníkmi. Obdivuhodným fenoménom je pokračovanie experimentálnej práce so svojím spolupracovníkom doc. Veselovským v oblasti biochémie glaukómu i vo svojom vysokom veku.

Málokto sa môže pochváliť svojou vedeckou a pedagogickou školou, tak ako prof. Oláh. Za svojho života vyrástlo pod jeho vedením 5 univerzitných profesorov, 4 docenti a 25 doktorandov. Predstavuje to takmer celú graduovanú oftalmologickú kapacitu Slovenska za posledné desaťročia.

Okrem uvedenej plodnej liečebno-preventívnej, vedecko-výskumnej a pedagogickej činnosti sa venoval aj organizačnej práci. Bol dlhé roky predsedom Slovenskej oftalmologickej spoločnosti, členom výboru Československej oftalmologickej spoločnosti a zástupcom šéfredaktora časopisu Česko-slovenská oftalmologie. Podieľal sa na organizácii početných kongresov a rozličných odborných oftalmologických podujatí.

Vážený pán profesor, milý priateľ Zolo,

keď sa veľkého Izáka Newtona opýtali, čomu vďačí za svoje grandiózne dielo, odpovedal: *„Stál som na pleciach svojich predchodcov."* My Ti za celý Tvoj celoživotný výkon ďakujeme a s hrdosťou na Tvoje dielo nadväzujeme. Zároveň Ti želáme pevné zdravie a stále ten mladícky elán v odovzdávaní svojich skúseností svojim kolegom.

Prof. MUDr. Anton Gerinec, CSc.
Prof. MUDr. Peter Strmeň, CSc.
Doc. MUDr. Vladimír Krásnik, Ph.D.
Bratislava 5. 4. 2016